

Vedimas krizės metu

Prieš apmąstant krizės metu iškilusias problemas, būtų gerai truputį apsistoti ties tuo, kas yra vedimas. Galvojant apie savo kaip atsakingų asmenų, patarnaujančių komandoms, misiją, dažnai pirmiausia į galvą ateina ir visas mintis užima įvairios atliktinos užduotys, vykdomi sumanymai, žodžiu, visa tai, ką reikia padaryti.

Prisiminkime, kad vesti reiškia įkvėpti sielą, o sielą turintis kūnas nėra sustingęs, bet gyvas. Ir tas, kuris duoda gyvybę, yra Dievas, siunčiantis mums Šventąją Dvasią. Ne mes suteikiame gyvybę mums patikėtoms komandoms, o Šventoji Dvasia, kuri jas apima, kuri jose dvelkia.

Mūsų vedimo misija yra palengvinti darbą Šventajai Dvasiai, kuri vienintelė įpučia gyvastį. Jei paimtume vėjo įvaizdį, mūsų vaidmuo būtų atverti langą, kad vėjas galėtų patekti vidun, įsiveržti, o ne pūsti patiems.

Pamėginkime įvardyti kelias sąlygas, kurios padeda lengviau atlikti vedimo vaidmenį:

Pačiam keliauti, ieškoti

Ne mes suteikiame gyvybę, netgi nesame jos šaltinis. Tad jei nenorime išdžiūti, reikia patiems semtis iš Šaltinio, būti gaivinamiems Dvasios. Reikia nuolankiai priimti, kad laukiame, einame, ieškome. Būti Dievo ieškotojais, mokiniais. Tam reikia imtis priemonių, ir viskas prasideda nuo maldos gyvenimo. Mums čia padės Siekiai.

Pats Jėzus dažnai meldavosi, ypač prieš priimdamas svarbius sprendimus, pavyzdžiui, prieš pasišaukdamas mokinius:

„Tomis dienomis Jėzus užkopė į kalną melstis. Ten jis praleido visą naktį, melddamasis Dievui. Išaušus rytui, jis pasišaukė savo mokinius ir iš jų išsirinko dvylika; juos ir pavadino apaštalais.“ Lk 6, 12–13

Sudaryti komandą

„Vienas eini greičiau, o drauge nueini toliau.“ Šis afrikietiškas posakis vienu sakiniu nusako bendro sutarimo principo esmę. Sudarant komandą, drauge dirbant, gimsta netikėti sprendimai, nes skirtingi asmenys turi savo žinių dalį ar ypatingų kompetencijų.

Drauge didesnė tikimybė, kad bus pasirinktas geras kelias. Ir mes tikrai tuo galime pasinaudoti poroje. Kartais bus sunku, nes ne visada sutarsime, ne visada mūsų požiūris į tam tikrus klausimus bus vienodas, ir tai gali poros viduje kelti įtampą; bet kartu tai ir turtas, nes kito žmogaus požiūris kitaip nušviečia aptariamą klausimą, padeda išvelgti nematytą aspektą ir kartu geriau įsiklausyti į Dievo valią.

Šią misiją vykdomė ne tik poroje, bet ir už jos, komandoje. Ir čia kartais būna sunkumų, kartais konfliktų, bet komanda mus stiprina, įgyjame platesnių žinių; komandoje bus daugiau išteklių, daugiau priemonių, bet taip pat skirtingų kompetencijų, požiūrių, kurie padeda mums geriau iširti, koku keliu eiti, kur galėtų įsiveržti Šventoji Dvasia.

Jėzus savo mokinius į misiją siuntė po du, o su 12 apaštalų Jis sudarė komandą.

„Jėzus pasišaukė pas save Dvylika ir ėmė siuntinėti juos po du.“ Mk 6, 7

Klausytis

Negalime vesti, jei nesiklausome tų, kurie mums patikėti. Esame tėvai, tad gerai žinome, kaip svarbu išklausyti savo vaikus, kad jie žengtų į gyvenimą. Tas pats tinka ir sutuokiniui (-ei), ir bet kokiam žmogiškam santykiui. Klausymasis tampa paviršutiniškas ne dėl to, kad turime panašios patirties, bet kad jau numatėme, kaip viskas bus, kaip viską reikia padaryti.

Duoti kitam žodį reiškia atsiverti netikėtumui to, ką jis pasakys, priimti tai, kad mūsų nuomonė gali susvyruoti, bet kartu tai reiškia duoti gyvenimą kitam, pripažinti, kad jis yra gyva būtybė, vedama dvasios; štai čia yra vedimo šerdis.

Dėl to kartais gali pasikeisti, ką buvome numatę, tai gali mus išjudinti, dėl to galime pradėti keistis, žengti tolyn; o tai ir yra gyventi.

Pats Jėzus duoda mums pavyzdį, kaip reikia klausytis – tai matome iš visų Jo susitikimų, perteiktų evangelijose. Jis toks atviras netikėtumams, dėmesingas vykstantiems dalykams ir niekas Jo nesutrikdo, viskas Jam yra galimybė mylėti. Sukrečiantis pavyzdys – susitikimas su kraujoplūdžiu sergančia moterimi, kuri palietė Jo apsiausto kraštą (Mk 5, 21–43), Jam einant pas Jayro dukrelę. Jis skiria laiko sustoti, išklausyti ją, nors tikrai skuba: „*Mano dukrelė miršta! Ateik ir uždėk ant jos rankas, kad pagytų ir gyventų.*“ (Mk 5, 23). Taip pat ir su raupsuotuuoju, išdygusiu tarsi iš niekur. „*Pas jį atėjo raupsuotasis ir atsiklaupęs maldavo: „Jei panorėsi, gali mane padaryti švarų.*“ Mk 1, 40

Jėzui meilė nelaukia:

„Štai dabar palankus metas, štai dabar išganymo diena!“ (2 Kor 6, 2)

Krizės metas

Buvome numatę susitikimą, susirinkimą; tokia sesija rengiama kasmet, o dabar esame sutrikę; kasmet viskas pavykdavo puikiai, dalyviai būdavo patenkinti... ir štai, prasidėjo pandemija ir teko viską atšaukti. Kiekvienas iš mūsų galėtų pateikti daugybę panašių pavyzdžių.

Atšaukę jaučiame nusivylimą, liūdesį, kartais gal prarandame drąsą. Mes to nenusipelnėme. Ar Dievas mus apleido? Prisiminkime Jėzų, verkiantį dėl Lozorius mirties. Išmėginamas mūsų tikėjimas.

Manėme, kad Dievas su mumis visose mūsų veiklose, ir staiga Jis tarsi pranyko. Žinoma, kad Dievas tikrai buvo su mumis prieš pandemiją. Bet Jis ir per krizę toliau su mumis. Priimkime šiuos netikėtus įvykius kaip raginimą išvelgti Dievo buvimą mūsų gyvenime ten, kur kartais jo nelaukiame. Be to, žodis „krizė“ nurodo ne tik nutrūkimą, netikėtą nutikimą, bet taip pat reiškia ir *ištyrimą*.

„Priimti krizę – išmėginimų kupinas ir reiklus kelias. Žodyne krizė apibrėžiama kaip skausminga fizinė arba moralinė būsena, sunkus metas, įtempta situacija. Žodžio „krizė“ etimologija (iš graikų k. krisis: svarbus sprendimas, pasirinkimas) nukreipia prie svarbaus laiko, kur „reikia nuspręsti“. Antikiniame mąstyme tokia sąvoka yra labiau teigiama ir neapima modernios nutrūkimo ar liguisto rūpesčio reikšmės. Bet kokia krizė jau savaime yra pasirinkimas: išeiti iš krizės ir ją įveikti ar joje įklimpti. Tą pačią idėją sutinkame kinų kalbos „krizės“ atitikmenyje: čia sujungiami du žodžiai – „pavojus“ ir „galimybė“.

Tėvas Louis de Raynal, Prancūzijos-Liuksemburgo-Šveicarijos super-regiono dvasios tėvas.

Tad reikia skirti pakankamai laiko ištyrimui.

Visi mes anksčiau ar vėliau patiriame krizių. Ir pats Jėzus jų neišvengė.

„Išmėginimai, nusėję mūsų kelią einant paskui Kristų, skamba tarsi kvietimas į naują gyvenimo etapą, tai „antrasis pašaukimas“, „metas, kai būtinas pasikeitimas“, - taip sako popiežius Pranciškus. Ir Jėzus patyrė krizę – Kančios, kai mokiniai Jį apleido ir išdavė. Ką daro Kristus, susidūręs su krize? Jėzus galėjo atsitraukti, pabėgti. Jis galėjo atstumti mokinius, nenorėdamas su jais turėti nieko bendra. Bet ne. Jis viską priėmė pasitikėdamas ir pasiaukoję.

Į įžaidimą Jis atsako visiškai dovanodamas save.“

Tėvas Louis de Raynal, Prancūzijos-Liuksemburgo-Šveicarijos super-regiono dvasios tėvas.

O dabar atsiverskime Bibliją, Apaštalų darbuose paskaitykime, kaip Dievas per šv. Pauliaus atsivertimą kreipėsi į Ananiją (Apd 9, 10–18):

„Damaske gyveno mokinys, vardu Ananijas. Jam apsireiškęs Viešpats prabilo: „Ananijau!“ Šis atsakė: „Štai aš, Viešpatie.“ Viešpats tęsė: „Nueik į gatvę, vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio, vardu Saulius. Štai jisai meldžiasi ir regėjime pamatė vyrą, vardu Ananijas, ateinantį ir uždedantį ant jo rankas, kad praregėtų.“ Ananijas atsakė: „Viešpatie, iš daugelio esu girdėjęs apie tą žmogų, kiek pikta jis yra padaręs tavo šventiesiems Jeruzalėje. Ir čia jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimus suimnėti visus, kurie šaukiasi tavojo vardo.“ Viešpats jam tarė: „Eik, nes jis yra mano rinktinis įrankis, kuris neš mano vardą tautoms, karaliams ir Izraelio vaikams. Aš jam parodysiu, kiek daug jam teks iškentėti dėl mano vardo.“ Taigi Ananijas nuėjo į tuos namus, uždėjo ant Sauliaus rankas ir tarė: „Broli Sauliau! Viešpats Jėzus, kuris tau apsireiškė kelyje, atsiuntė mane, kad tu vėl regėtum ir taptum pilnas Šventosios Dvasios.“ Ir bematant jam nuo akių lyg žvynai nukrito. Jis atgavo regėjimą ir priėmė krikštą.“

Ananijas buvo krikščionis, kuris kaip galėdamas stengėsi gyventi pagal savo tikėjimą. Vyksta persekiojimai, dera elgtis apdairiai; greičiau bus linkstama neprovokuoti, melstis, kaip galima geriau daryti tai, kas daroma įprastai, nesistengti atkreipti dėmesio. Ir štai įvyksta nesuvokiamas dalykas: Dievas atsiunčia pas jį Saulių, nuo kurio reikėtų bėgti. Ananijas patiria krizę, sudėtingą metą, įtemptą situaciją: ar paklusti Viešpaties raginimui ir eiti pas Saulių, ar pasitikėti tuo, ką jis apie Saulių žino, tai yra, kad šis persekioja krikščionis ir dėl to pas jį neiti? Jam tenka rinktis.

Galiausiai per malda, klausymąsi, pokalbį su Viešpačiu Ananijui pavyko suprasti Dievo kvietimą ir į jį atsiliepti.

Kad suprastume, kaip Dievas yra su mumis per šį krizės laikotarpį ir geriau suprastume, kam Jis mus kviečia, labiau nei bet kada būtina įgyvendinti sąlygas, minėtas kalbant apie gerą vedimą:

- **Atsigręžti į Dievą, melstis**
Tik Jis vienas gali sutvirtinti išmėginamą mūsų tikėjimą
- **Sudaryti komandą**
Ar poroje, suvienytoje Santuokos sakramentu, ar komandoje – tik Bažnyčioje mes klausomės Dievo ir galime priimti Jo Žodį.
- **Klausytis**
Poros ir komandos, kurios mums patikėtos, patiria dar nematytas situacijas, kartais jos sunkios; būtina jas išklausyti, priimti, suprasti, kuo jos gyvena, nes būtent čia yra Dievas, čia Jis pasirodo.

Krizė yra kvietimas paleisti vairą ir tuščias rankas ištiesti Dievo švelnumui. Įžvelgti, kad mums atsiveria nauji horizontai. Tai kvietimas būti kūrybingiems, išradingiems.

Kokias priemones ir įrankius pasitelkti?

Pirmiausia priminsime, kad **Siekiai** ir toliau yra visiškai tinkami. Krizė nekliudo porai melstis, prisėsti dviese ir peržvelgti, kas dedasi gyvenime. Taip pat galėjome patirti, kad Dievo žodžio klausymasis ir vidinė malda pritaikyti būtent krizės situacijai. Per pandemiją, kai negalime dalyvauti Mišiose, kasdienis Dievo Žodžio klausymasis tapo dar svarbesnis ir tikrai būtinesnis maistas.

Nauja padėtis ragina mus taip pat pasirinkti naują Gyvenimo taisyklę. Ir kasmetinės rekolekcijos ypač tinka peržvelgti, ką patyrėme, ir iširti, kaip Dievas buvo ir toliau yra su mumis.

Galime taip pat pabrėžti, kaip svarbu yra **bendrasis pasidalijimas** per komandos susitikimą. Daug komandų per krizę susitinka nuotoliniu būdu, pirmiausiai pasidalija, kuo gyvena ar kas sukrėtė, tada pereina prie kitų susitikimo dalių. Temos studijos ar pasidalijimas dėl jos dažnai nueina į antrą planą ar net iš viso iki jų neprieinama, nes svarbiau komandoje pasidalinti tuo, kas mums nutiko ir pasipasakoti. Prieš ko nors drauge imantis pridera vieniems kitus išklausyti ir pasirūpinti.

Džiaugiamės, kad galime pasinaudoti Dievo Motinos komandų charizma ir patirtimi: ar laikantis siekių, ar nusprendus pirma pasidalinti poroje ir tik tada komandoje, ar keičiant komandos susitikimo struktūrą. Pagrindiniai vedimo principai, svarbiausi metodai išlieka tokie patys ir per krizę, bet galime pritaikyti tam tikras naujas formas ar įrankius.

Krizė mums įveda naujus suvaržymus ir negalime daryti to, ką buvome numatę, ką buvome įpratę rengti. Turime surasti kitų būdų, kitų formų dalintis, susitikti. Nėra universalus sprendimo visiems atvejams; reikia pasitelkti **kūrybingumą, iniciatyvumą**. Galime tiesiog paminėti kelis veiksmus, kurių buvo imtasi vienur ar kitur ir kurie galėtų mus įkvėpti. Būtent tokioje dvasioje buvo sumanytas Tarptautinės atsakingosios komandos laiškas, skirtas super-regionams ir regionams (#loinmaisproches), kad būtų dalijamasi įvairiomis iniciatyvomis.

- Pasiūlymai, kad per Pareigą prisėsti būtų peržvelgiamas karantinas, buvo pateikti daugumoje super-regionų.
- Kai buvo uždarytos bažnyčios, Mišios internetu buvo laikomos Tarptautinės vadovaujančios poros iniciatyva, taip pat tam tikrose super-regionų zonose.
- Kunigai dvasios patarėjai per karantiną siūlė išklausyti ar palydėti telefonu, kad būtų pasirošta atleidimo keliui.

- Buvo rengiamos nuotolinės rekolekcijos internetu, jose buvo gausiai dalyvaujama.
- Užtarėjai buvo prašomi visus rūpesčius nešti maldoje, buvo rengiamos įvairios iniciatyvos (maldos naktys), kad prie užtarimo maldos prisijungtų ne vien užtarėjai.
- Buvo paskleisti pasiūlymai, kaip namuose minėti Didžiąją savaitę.
- ...

Neįmanoma sudaryti išsamaus sąrašo viskam, ką galima padaryti, bet esame tikri, kad visa tai buvo įgyvendinta daugybėje regionų ir super-regionų tik todėl, kad

- meldėmės,
- sudarėme komandą,
- klausėmės.

Thérèse ir Antoine Leclerc Centrinės Europos ryšio pora